

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 765/2021

14.09.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Решада Плојовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 19/20 од 11.01.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 162/21 од 26.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 19/20 од 11.01.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 162/21 од 26.04.2021. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, до се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 19/20 од 11.01.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. у вези става 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимања аутоматске пушке марке „М-70 АБ-2“ калибра 7,62 мм, фабричког броја .., са оквиром и девет комада муниције истог калибра. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка који се односи на трошкове одбране од стране браниоца по службеној дужности, адвоката Рамизе Ђаковац, у укупном износу од 57.000,00 динара у року од 15 дана од дана доношења пресуде, сходно члану 261. став 2. тачка 7) ЗКП, те је одређено да ће суд о трошковима браниоца по службеној дужности адвоката Решада Плојовића, одлучити накнадно посебним решењем. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 162/21 од 26.04.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Решад Плојовић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче, да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на налазу и мишљењу вештака балистичара Милинка Лазића, са образложењем да је суд, супротно одредби члана 114. став 3. ЗКП, вештачење поверио лицу које се не налази на списку сталних судских вештака не дајући разлоге због којих је тако поступио, при чему вештак није положио заклетву на главном претресу, чиме је повређена одредба члана 119. ЗКП, због чега се, према ставу одбране, оваквом вештачењу не може поклонити вера и на истом се као незаконитом доказу судска одлука није могла заснивати.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу своје пресуде Кж1 162/21 од 26.04.2021. године, на страни 4. у ставу 2. дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева указује на повреду закона из члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, наводима да је окривљеном било онемогућено да се изведу сви доказе који му иду у корист, а конкретно ДНК вештачење које би несумњиво потврдило његову одбрану.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић